

[Elmquist.]

per. Med dette Lovforslag er Ringen sluttet, naar vi nu i den nærmeste Fremtid ogsaa faar en Forsikring af Plantager og Skove med. I de Egne, hvor jeg hører hjemme, og hvor man har en meget stor Lystfartsflaade, hilser man dette Lovforslag med Tilfredshed. Der er ingen Grund for mig til at komme ind paa Enkeltheder, men jeg har dog nogle faa Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille til den højtærede Minister.

Jeg synes i og for sig, det er mærkeligt, at man ikke har lavet Forsikringen saaledes, at den ogsaa omfatter Lystfartøjer under Sejlads. Jeg tror, at Lystfartøjernes Risiko for at komme ud for Krigsskade, i hvert Fald som Forholdene ligger nu, er størst under Sejlads, idet det kan ske, at saadanne Fartøjer støder paa en Mine eller kommer ud for andre Krigsbegivenheder, som medfører deres hele eller delvise Ødelæggelse. Jeg forstaaer derfor ikke rigtig, hvorfor man har undtaget den Risiko, som jeg ved at mange Lystfartøjs-ejere med mig anser for den i Øjeblikket største Risiko. Men der maa naturligvis være en Grund dertil, og denne Grund vil jeg gerne have oplyst af den højtærede Minister.

Saa udtalte den højtærede Minister, at han i øvrigt angaaende Lovforslagets Enkeltheder vilde henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget. I Overensstemmelse med denne Opfordring har jeg studeret — det havde jeg selvfølgelig allerede gjort i Forvejen — Bemærkningerne til Lovforslaget, og der staar i 2det Stykke af Bemærkningerne til § 2:

„Fartøjerne er saaledes ikke forsikret under Sejlads.“

Men der gives ikke nogen Begrundelse; den haaber jeg derfor, at vi faar nu. Der siges saa videre:

„Den Omstændighed, at et Fartøj under en Sejlads kaster Anker for en kortere Tid — f. Eks. medens de ombordværende spiser —, kan ikke bringe Fartøjet ind under Lovens Omraade. Derimod vil et Fartøj, der er forankret eller fortøjet for Natteophold, omfattes af Loven.“

Det er altsaa de Bemærkninger, den højtærede Minister henviser det høje Tings Medlemmer og alle, der har Interesse i Sagen, til at studere for at faa at vide, hvornaar Fartøjer er forsikrede. Men der foreligger ogsaa en Folketingsbetænkning, og i den siges, saaledes som den ærede foregaaende Taler oplyste, at:

„Udvalget har med Ministeren drøftet Bemærkningerne til Lovforslaget § 2, 2det Stykke, og der er Enighed om, at den her givne Fortolkning af Forankring ikke kan følges i alle Tilfælde.“

Jeg synes, det er en underlig Maade at lovgive paa. Først henviser man til Bemærkningerne og siger, at der i dem gives en Rettesnor for, hvad der er forsikret, og dernæst siges der i Betænkningen: Du skal ikke tage disse Bemærkninger alt for alvorligt, for en stor Del er det Spøg, for man kan sandelig ikke vente, at den Fortolkning, der gives i Bemærkningerne, kan følges i alle Tilfælde. Jeg synes ikke, det er Udtryk for en klar og præcis Lovgivning eller for en klar og præcis Vejledning til dem, der omfattes af Forsikringen. Jeg gaar imidlertid ud fra, at man i Folketingsudvalget dog maa have drøftet, i hvilke Tilfælde det er, at den Fortolkning, som Ministeriets Embedsmænd har givet af Bestemmelsen, ikke kan følges, altsaa hvad der falder ind under Forsikringen, og hvad der ikke falder ind under den, og jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister nærmere præcisere, hvornaar Bemærkningerne kan følges, og hvornaar de ikke kan følges. Hvis en saadan Forklaring skulde kræve en meget omfattende Udtalelse af Ministeren, har jeg ikke noget imod, at det sker i et Udvalg, men ellers har jeg ikke noget Ønske om Nedsættelse af et Udvalg.

Endelig er der Spørgsmaalet om Maksimumsgrænsen for Erstatningssummerne. Den var oprindelig foreslaaet sat til 5 000 Kr., men blev i Folketinget sat op til 10 000 Kr. Dette hilser jeg med megen Tilfredshed. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er Mening, at de Fartøjer, der har en Værdi af over 10 000 Kr., selvfølgelig kun skal betale Præmie af de 10 000 Kr., men ikke af det overskydende Beløb. Saaledes har jeg læst Loven, det mener jeg fremgaar af § 4, men andre har over for mig rejst Tvivl om Spørgsmaalet, og derfor vil jeg gerne have fastslaaet, at det er saaledes, at der kun skal betales Præmie af 10 000 Kr.

Saa fremt jeg maatte faa de Spørgsmaal, jeg har stillet til den højtærede Minister, tilfredsstillende besvaret, navnlig faa en nærmere Forklaring paa den besynderlige Udtalelse i Folketingsudvalgets Betænkning, skal jeg, som sagt, ikke stille noget Krav om Udvalg, men paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse ogsaa i dette høje Ting.